

Kotiteollisuus, Tuonelan Koivut

Hukun tmn tien tyhjyyteen
keskelle korkeiden talojen
jotka kohoavat taivasiin
koteina Jumalan kuvien

jotka joivat nuoruuden lhteest
jotka rakensivat onnelan
mut eivt lytneet ihmist sielt
lysivt pitkn, piinallisen kuoleman

Vierii kyynel, vierii toinen, vierii
silmist vesi veden jlkeen
rinnoilta helmoille, helmoilta
joeksi ja joesta jrveen
jrvi syv kuin synkin suru on
musta kuin ytaivas pime
Tuonelan koivut, lehdettmt
kuiskivat meidn kahden nime

Tuntematonta maisemaa kuljen
teen matkaa toivoen
vsyneen jn lepmn
katveeseen Tuonelan koivujen

Sanoisit jotain, tekisit jotain
jotta hert saisin
jotta Tuonen teilt, sen vainioilta
saisin elmni takaisin